

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Ordet og Troen efter Christi egen Lærdom

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 301. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1857_1200-txt-shoot-idm610/facsimile.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Tillid maa føste sig, for derved at funne opreisés med den forståede og opstandne Menneske-Søn og i hans Kraft fore et myt Menneske-Liv i Guds Billede, der lige saa vist forklares i Himmelnen med den himmelforme Frelser, som det gamle Menneske-Liv i Guds Billede under Syndens og Dødens Magt maatte oploses på Jorden.

Hvorledes nu dette glædelige Budstab, dette kristelige Julebud, dette Christi Evangelium, som Guds Raabes og det evige Livs Ord, maatte komme os for Øren og hvorledes det maatte træs i vort Hjerte, for at gienløse, frelse og saliggjøre os, det kunde vi jo umulig selv udgrunde, og Aabenbaringen derom har altid syntes, og vil, efter Skriften, alid synes den verdslige Biisdom en Taabelighed, saa vi kan ikke troe paa den Korsfæstede til Salighed, uden at blive de første Taaber i Verdens Øine, men det kan dog, som allerede Apostlen Paulus indskryede, umulig forhindre Guds jaafalde Taabelighed fra at være den højeste Biisdom, saa at naar Menneske-Livet i Guds Sons Tro nærmer sig Modenheds-Alderen, da vil de Troende også begynde at see Lys i Herrens Lys, og synkevis opdage den guddommelige Biisdom under Karet-Dragten.

Naa vi saaledes veed, og har af Aarhundrederes Erfaring seet det stadtjæst, at Guds-Ordet om den Genbaernes Kiodspaatagelse, Pine og Dod, Hjærd, Opstandels og Himmelsoft, maatte, for at jode og finde den ægte, hjertelige og saliggjørende Tro, udtemme og fornedre sig ligesaa fuldlig, som den enbaerne Son, da han lod sig føde af Marie-Mo.

og at dette fornedrede Guds-Ord maatte lange bære sin Guddommelighed på Jorden ligesaa lønlig, som Vorherre Jesus Christus var sin, da han vorde op i Nazaret og var sine jordiske Førelbre underdanig; naar vi er blevet os dette levende bevidste, og fører derfor kraft og udelukkende vor Christne Tro til Troes-Ordet ved Daaben, som det Guds-Ord, Vorherre Jesus Christus selv, mens han tolede quodommelig mod Menneske-Røst paa Jorden, har i sin Troes-Belyndelse lagt sin Menighed i Munden, og gjort til Vilkaar for hele den gienfødende, opelstende og saliggjørende Livs-Kraft, som han har skult i de sædvanlig saakalde „Indristelsens Ord“ ved begge saakalde Sacramenter, men som vi falder hvad de er: Herrens egne Gierninger med hans Mundes Ord til os, som troer hvad hele Menigheden bekiender, saa at i den Helligaands Kraft bliver Daaben et Gienfodelsens Bod og bliver Nadveren et evigt Levebrod for det i Guds Billede stabte, dybt faldne, men ligesaa højt opreste Menneske; se, da lyøner det for os over den store Gudstrogtigheds Hemmelighed, som er Guds Menigheds Liv i denne Verden, dyrebart, ikke med Sol og Guld, men med Guds Sons uskyldige Blod, som renser os af al Synd og meddeleter sig os som det guddommelige Hjerteblod i Leerfat, med Guddoms-Kraften midt i vor Strebeklighed.

Ordet og Troen er nemlig ingenlunde først ved Synbesødet blevet de Grund-Krafter, hvoretved Menneske-Livet paa Jorden kan og skal vinde Udsædelighed og himmelf Forklaelse, men Ordet og Troen var fra Begyndelsen for Mennesket netop det

